

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-RURALISTYCZNY

Pomorska Akademia Planowania Przestrzeni Publicznej 2025

Gmina Redzikowo, Swołowo

zakorzenieni

Autorzy:

Bernat Kacper (Politechnika Gdańska)

Krysiak Daria (Politechnika Gdańska)

Sadura Nina (Uniwersytet Gdański)

Jakimowicz Marta (Akademia Sztuk Pięknych)

Arendt Marta (Gdański Uniwersytet Medyczny)

Opiekunowie:

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

dr Anita Wasik

mgr Joanna Czaplewska

Gdański Uniwersytet Medyczny

dr Piotr Popowski

mgr Małgorzata Wojnarowska

Politechnika Gdańska

prof. PG dr inż. arch. Magdalena Podwojewska

dr inż. arch. Anna Rubczak

Uniwersytet Gdański

dr inż. arch. Joanna Poczobut

dr Grażyna Chaberek

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie	3
2. Wstęp	5
3. Cel	6
3. Materiał	6
3.1 Metryczka	6
4. Wyniki	7
4.1 Warunki życia	7
4.2 Zdrowie	8
4.3 Edukacja	9
4.4 Rekreacja	9
4.5 Życie społeczne	10
4.6 Bezpieczeństwo	11
4.7 Środowisko	12
4.8 Zadowolenie	13
4.9 Wnioski	14
5. Przedstawienie koncepcji wypracowanych przez zespoły projektowe	15
5.1 Charakterystyka obszaru opracowania	15
5.2 Diagnoza i analiza problemowa	18
5.3 Założenia projektowe	19
5.4 Opis projektu	20
A. Koncepcja zagospodarowania terenu	20
B. Forma architektoniczna i kształt budynku	21
C. Funkcje w budynku	22
D. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań	22
6. Podsumowanie	23
8. Załączniki	24

1. Wprowadzenie

Cele PAPPP

Pomorska Akademia Planowania Przestrzeni Publicznej (dalej Akademia) została powołana, aby wspierać lokalne samorzady w kształtowaniu przestrzeni publicznych odpowiadających na współczesne potrzeby i wyzwania. Ważnym elementem przedsięwzięcia jest integracja środowisk akademickich pomorskich szkół wyższych kształcących na takich kierunkach jak architektura, gospodarka przestrzenna, geografia, grafika i innych związanych z szeroko pojętą tematyką przestrzeni publicznej oraz wzmocnienie współpracy szkół wyższych z jednostkami samorządu terytorialnego.

W trakcie *Akademii* interdyscyplinarne zespoły studenckie pod okiem nauczycieli akademickich i we współpracy z wyłonioną w otwartym naborze Gminą, przygotowują projekty dotyczące konkretnej przestrzeni. Współpraca w mieszanych zespołach projektowych pozwala łączyć wiedzę z różnych dziedzin wynikających ze specyfiki kierunków kształcenia i przygotować projekty traktujące przestrzeń w sposób holistyczny.

Do celów *Akademii* należy również zwiększanie zainteresowania zagadnieniami dotyczącymi estetyki przestrzeni publicznych wśród społeczności lokalnych, w tym w szczególności związanych ze współdecydowaniem i współodpowiedzialnością oraz promowanie podejścia partycypacyjnego w procesach rozwoju gmin, między innymi w kształtowaniu przestrzeni publicznych.

Znaczenie programu dla współpracy nauki i samorządu

Efektem współpracy w ramach *Akademii* dla Gminy są analizy oraz koncepcje projektowe, które mogą stanowić inspirację do wprowadzenia zmian w konkretnej lokalizacji.

Dla młodych osób, które po skończeniu studiów będą odpowiedzialne za kształtowanie przestrzeni jest to wyjątkowa okazja do poznania różnych kontekstów planistycznych i projektowych, do wymiany doświadczeń, nabycia umiejętności współpracy interdyscyplinarnej, a także odbycia praktyki projektowej wychodzącej poza ramy, w których kształcą się na co dzień.

Kontakt pomiędzy samorządem lokalnym a środowiskiem naukowym w ramach *Akademii* może być początkiem długofalowej współpracy wdrożeniowej, ukierunkowanej na konkretne zagadnienia.

Najważniejsze informacje dotyczące edycji 2025

Obszar:	Swołowo (gm. Redzikowo)
Tematyka:	Projektowanie w przestrzeni cennej kulturowo <i>kontekst historyczny i krajobrazowy // ochrona konserwatorska // lokalne formy architektoniczne // tożsamość miejsca // koncepcja One Health // turystyka regeneratywna // ograniczenia i wyzwania rozwojowe // zróżnicowane potrzeby grup użytkowników</i>
Czas trwania:	czerwiec 2025 – marzec 2026
Organizator:	Województwo Pomorskie Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego

Współorganizatorzy:	Związek Uczelni w Gdańsku im. Daniela Fahrenheita Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku Gdański Uniwersytet Medyczny Politechnika Gdańska Uniwersytet Gdański
Partnerzy:	Urząd Gminy Redzikowo Zagroda Inicjatyw Twórczych w Swołowie (Oddział Centrum Kultury i Biblioteki Publicznej Gminy Redzikowo) Muzeum Kultury Ludowej Pomorza w Swołowie (Oddział Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku) Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków Delegatura w Słupsku Mieszkańcy Swołowa

Charakterystyka Swołowa jako przestrzeni projektowej

Swołowo to jedna z najlepiej zachowanych wsi owalnicowych w Polsce, której układ przestrzenny pozostał niezmienny od czasów średniowiecza. W miejscowości znajduje się kilkadziesiąt budynków szkieletowych pochodzących z XIX i początku XX wieku. Z uwagi na swoją wyróżniającą się architekturę oraz walory krajobrazowe Swołowo i okoliczne miejscowości zostały wyznaczone jako tzw. krajobraz priorytetowy w Audycie Krajobrazowym Województwa Pomorskiego. Ponadprzeciętny potencjał jest jednocześnie istotnym wyzwaniem dla osób i instytucji podejmujących decyzje związane z kształtowaniem tej przestrzeni i innymi działaniami mającymi wpływ na jej funkcjonowanie. Zadania projektowe postawione przed uczestnikami *Akademii* dotyczyły m.in. następujących zagadnień i dylematów:

- jak chronić i promować dziedzictwo, odpowiadając jednocześnie na bieżące potrzeby, a także na wyzwania przyszłości,
- jak przeciwdziałać rozlewaniu się zabudowy i powstrzymać presję inwestycyjną, której konsekwencją może być wprowadzanie zagospodarowania wpływającego negatywnie na krajobraz,
- jak zahamować odpływ stałych mieszkańców i zapewnić im odpowiednią jakość życia, tak aby kolejne pokolenia chciały wiązać swoją przyszłość z tym miejscem,
- jakie rozwiązania mogą mieć wpływ na generowanie wpływów niezbędnych na pokrycie wysokich kosztów związanych z utrzymaniem oraz remontami obiektów i przestrzeni objętych ochroną konserwatorską.

Informacje o przebiegu Akademii

warsztaty, wizje lokalne, praca międzyuczelniana

Przebieg prac

12.06.2025	Inauguracja Akademii w Swołowie <ul style="list-style-type: none">• pierwsze spotkanie i poznanie specyfiki przestrzeni projektowej• udział w Jubileuszu 30-lecia Krainy w Kratę
22-25.09.2025	Warsztaty w Swołowie <ul style="list-style-type: none">• rozpoznanie uwarunkowań projektowych• spotkania z interesariuszami przestrzeni• wykłady wprowadzające w zagadnienia właściwe dla poszczególnych uczelni• integracja międzyuczelniana i utworzenie interdyscyplinarnych zespołów projektowych• badania ankietowe wśród mieszkańców• pierwsze prace koncepcyjne zespołów
08.10-15.12.2025	Prace projektowe <ul style="list-style-type: none">• praca w interdyscyplinarnych zespołach• 9 spotkań projektowo-konsultacyjnych, w tym dwa przeglądy• przygotowanie i przekazanie projektów
styczeń 2026	Prezentacja projektów w Gminie Redzikowo
marzec 2026	Podsumowanie i uroczyste zakończenie Akademii

2. Wstęp

Gmina Swołowo to niewielka, malownicza miejscowość położona w woj. pomorskim, znana z unikalnego charakteru wsi rybacko-rolniczej oraz zachowanego układu historycznej zabudowy o konstrukcji szachulcowej. Wyróżnia się bogatym dziedzictwem kulturowym i przyrodniczym, które stanowi o jej wyjątkowym klimacie i potencjale turystycznym. Pomimo swojego uroku, Swołowo – jak wiele miejscowości o charakterze wiejskim – staje przed wyzwaniami współczesności, takimi jak potrzeba modernizacji infrastruktury, rozwój przestrzeni publicznych oraz zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców. W związku z tym, w ramach projektu PAPPP – Pomorskiej Akademii Planowania Przestrzeni Publicznej jako studenci czterech uczelni - Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego (GUMed), Uniwersytetu Gdańskiego (UG), Politechniki Gdańskiej (PG) oraz Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (ASP) – podjęliśmy się opracowania koncepcji zagospodarowania przestrzeni Swołowa. Celem projektu jest stworzenie takich rozwiązań architektonicznych i urbanistycznych, które będą odpowiadać na realne potrzeby lokalnej społeczności i przyczynią się do poprawy jakości życia mieszkańców.

3. Cel

Celem przeprowadzonej ankiety było poznanie opinii i odczuć mieszkańców gminy Swołowo w zakresie różnych aspektów życia codziennego – od warunków bytowych i zdrowotnych, przez edukację, rekreację i życie społeczne, aż po bezpieczeństwo, stan środowiska i ogólne zadowolenie z życia. Zebrane informacje stanowią kluczowy materiał badawczy, który pozwoli nam lepiej zrozumieć potrzeby społeczności lokalnej. Na podstawie wyników ankiety możliwe będzie zaprojektowanie przestrzeni publicznej w taki sposób, by była ona funkcjonalna, estetyczna, bezpieczna i sprzyjała integracji mieszkańców, odpowiadając jednocześnie na lokalne uwarunkowania i potencjał kulturowy Swołowa.

4. Materiał

W badaniu wzięły udział 42 osoby, z czego 57% to mężczyźni, jedna osoba nie podała swojego wieku. Średnia wieku wyniosła 49 lat, mediana 53 lata, odchylenie standardowe 18. Najmłodsza osoba miała 10 lat a najstarsza 86 lat. Jedna osoba nie podała swojego wieku. Prawie połowę stanowiły osoby z wykształceniem średnim 40%, następnie z zawodowym 36%, natomiast najmniej, bo 4 osoby ukończyły tylko szkołę podstawową. Dominowały osoby pracujące – 60%, renciści i emeryci stanowili łącznie 21%. Osób niepracujących oraz tych z statusem studenta było po 3. Ponad 70% zadeklarowało, że nie chorują na żadną chorobę przewlekłą.

3.1. Metryczka

Płeć:	
<i>Kobieta</i>	40 (17)
<i>Mężczyzna</i>	24 (24)
<i>Wolę nie podawać</i>	2 (1)
Wiek:	
<i>Średnia</i>	49,1
<i>Mediana</i>	53
<i>Odchylenie standardowe</i>	18
<i>Maximum</i>	86
<i>Minimum</i>	10
Wykształcenie:	
<i>Podstawowe</i>	10 (4)
<i>Zawodowe</i>	36 (15)
<i>Średnie</i>	40 (17)
<i>Wyższe</i>	14 (6)
Status zawodowy:	
<i>Uczeń</i>	5 (2)
<i>Student</i>	7 (3)
<i>Osoba bezrobotna</i>	7 (3)
<i>Osoba pracująca</i>	60 (25)
<i>Rencista</i>	2 (1)
<i>Emeryt</i>	19 (8)
Czy choruję Pani/Pan na chorobę przewlekłą?	
<i>Nie</i>	
<i>Tak</i>	71 (30) 29 (12)

Tabela 1. Charakterystyka grupy badanej

4. Wyniki

4.1. Warunki życia

Zadowolenie z materialnych warunków życia (ilość posiadanych środków finansowych)

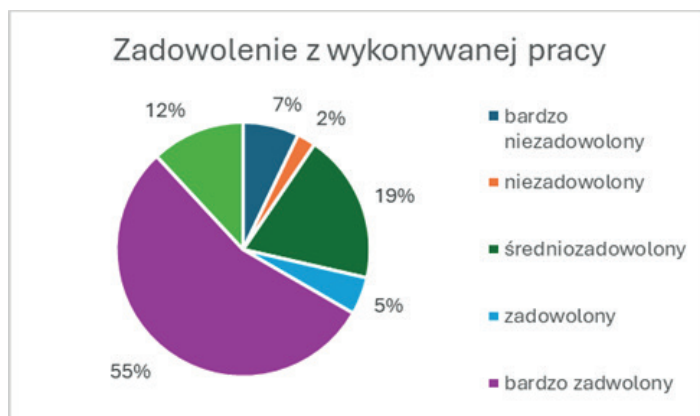
Większość badanych (ponad 64%, n=27) oceniła swoje warunki materialne jako umiarkowanie lub wysoko zadowolające. Niewielki odsetek osób (4,76%, n=2) zadeklarował bardzo niskie zadowolenie, natomiast 21,43% respondentów (n=9) deklaruje bardzo wysokie zadowolenie.

Rycina 1. Zadowolenie z materialnych warunków życia

Zadowolenie z wykonywanej pracy

Wysoki poziom zadowolenia z wykonywanej pracy zadeklarowało 62% badanych (n=23), a kolejne 21% (n=8) było umiarkowanie zadowolone. Niskie poziomy satysfakcji w tym zakresie dotyczył 11% respondentów (n=4).

Rycina 2. Zadowolenie z wykonywanej pracy

4.2. Zdrowie

Zadowolenie z obecnego stanu zdrowia

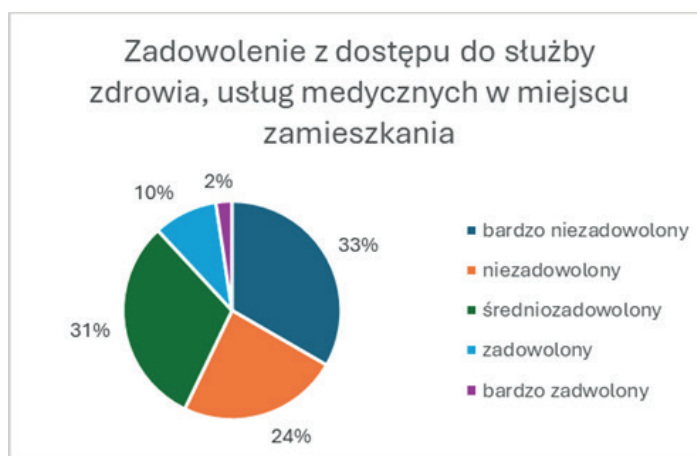
Bardzo wysoki lub wysoki poziom zadowolenia ze swojego obecnego stanu zdrowia zadeklarowało łącznie 54% respondentów (n=28). Niewielki odsetek osób (14%, n=6) wskazał bardzo niskie lub niskie zadowolenie.

Rycina 3. Zadowolenie z obecnego stanu zdrowia

Zadowolenie z dostępu do służby zdrowia, usług medycznych w miejscu zamieszkania

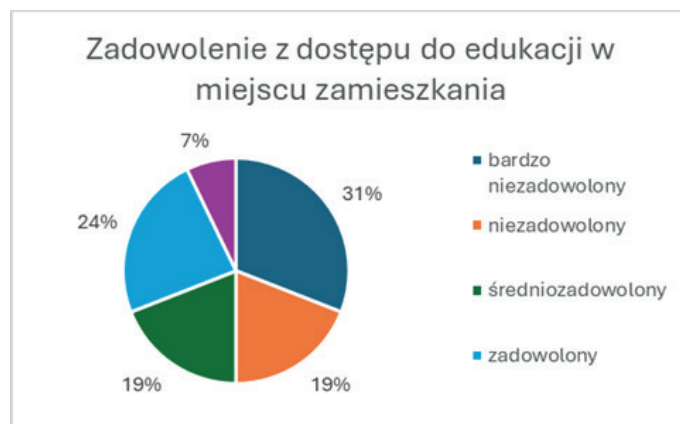
Ponad połowa respondentów (57%; n=24) wskazała bardzo niski lub niski poziom zadowolenia z dostępu do usług medycznych. Natomiast jedynie 11% badanych (n=5) zadeklarowało wysokie lub bardzo wysokie zadowolenie.

Rycina 4. Zadowolenie z dostępu do służby zdrowia, usług medycznych w miejscu zamieszkania

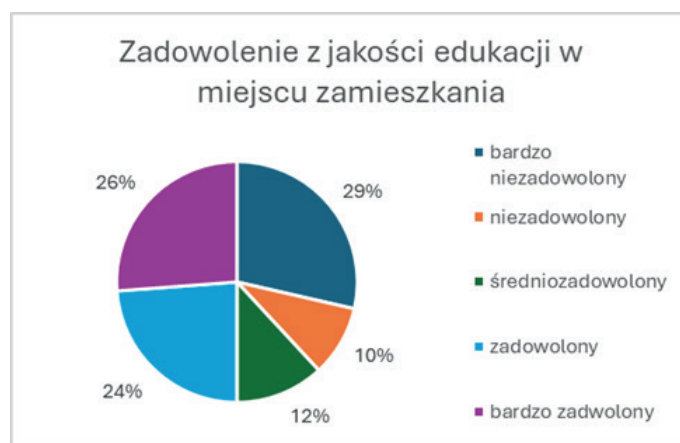
4.3. Edukacja

Analiza wyników wskazuje, że poziom zadowolenia z dostępu do edukacji w miejscu zamieszkania jest dość zróżnicowany, przy czym dominują opinie negatywne. Najwięcej respondentów (31%) deklaruje niezadowolenie z dostępności edukacji, a 19% ocenia ją jako mało satysfakcjonującą. Tyle samo osób (19%) wskazuje na umiarkowany poziom zadowolenia. Pozytywne opinie wyraża 24% badanych, natomiast jedynie 7% jest bardzo zadowolonych.

Rycina 5. Zadowolenie z dostępu do edukacji w miejscu zamieszkania

Opinie badanych na temat jakości edukacji w miejscu zamieszkania są zróżnicowane, jednak z zauważalną przewagą ocen pozytywnych. Połowa badanych (50%) deklaruje, że jest a zadowolona (24%) lub bardzo zadowolona (26%) z jakości edukacji w miejscu zamieszkania. Brak zadowolenia wskazało 29% respondentów. Umiarkowany poziom satysfakcji zadeklarowało 12% osób, a 10% oceniło jakość edukacji jako mało zadowalającą.

Rycina 6. Zadowolenie z jakości edukacji w miejscu zamieszkania

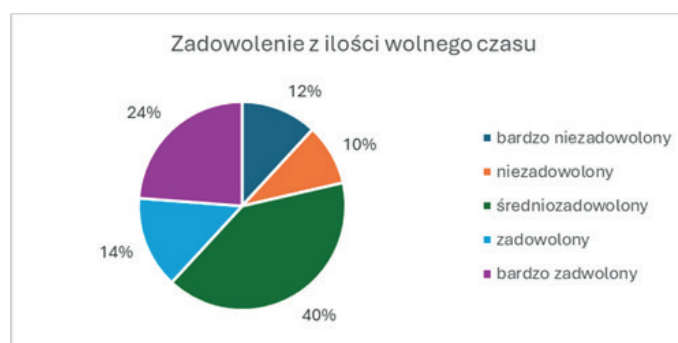
4.4. Rekreacja

Większość respondentów pozytywnie ocenia możliwości spędzania czasu wolnego w miejscu zamieszkania, szczególnie w zakresie dostępności miejsc wypoczynku i rekreacji. Największa grupa badanych (45%) jest bardzo zadowolona z tej sfery życia, a kolejne 21% deklaruje zadowolenie. Umiarkowany poziom satysfakcji wskazało 19% osób, natomiast jedynie niewielki odsetek respondentów wyraził opinie negatywne – odpowiednio po 7% badanych oceniło swoje zadowolenie jako niskie lub brak zadowolenia.

Rycina 7. Zadowolenie z możliwości spędzania czasu wolnego- dostępność miejsc wypoczynku i rekreacji

Poziom zadowolenia z ilości wolnego czasu jest zróżnicowany, z przewagą ocen umiarkowanych. Najwięcej respondentów (40%) deklaruje średnie zadowolenie, a 24% i 14% jest odpowiednio bardzo zadowolonych lub zadowolonych. 12% wyraża niezadowolenie, a 10% jest zadowolonych.

Rycina 8. Zadowolenie z ilości wolnego czasu

4.5. Życie społeczne

Wśród badanych 5% osób było bardzo niezadowolonych z ilości kontaktów społecznych, a 7% określiło swój poziom zadowolenia jako niski. Zadowolenie średnie zadeklarowało 10% respondentów. Największą grupę stanowili respondenci z odpowiedzią „zadowolony” 40%. Natomiast 38% badanych uznało, że są bardzo zadowoleni z liczby utrzymywanych kontaktów.

Rycina 9. Zadowolenie z możliwości uzyskania wsparcia ze strony innych osób

Wśród badanych 5% osób było bardzo niezadowolonych z ilości kontaktów społecznych, a 14% określiło swój poziom zadowolenia jako niski. Zadowolenie średnie zadeklarowało 17% respondentów. Największą grupę stanowili respondenci z odpowiedzią „zadowolony” 38%. Natomiast 26% badanych uznało, że są bardzo zadowoleni z liczby utrzymywanych kontaktów.

Rycina 10. Zadowolenie z ilości kontaktów społecznych

W przypadku relacji społecznych żadna z badanych osób nie wskazała na niezadowolenie. 29% respondentów oceniło swoje relacje jako średnio satysfakcjonujące. Największy odsetek 36% wybrał odpowiedź „zadowolony”. Z kolei 26% badanych określiło swoje zadowolenie z bliskości innych ludzi jako bardzo wysokie.

Rycina 11. Zadowolenie z relacji społecznych, bliskości innych ludzi

4.6. Bezpieczeństwo

W zakresie poczucia bezpieczeństwa 0% respondentów wskazało odpowiedzi „niezadowolony” oraz „mało zadowolony”. Średni poziom zadowolenia zadeklarowało 10% osób. Zadowolonych z bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania było 36% badanych, natomiast największą grupę, 55% stanowili respondenci bardzo zadowoleni.

Rycina 12. Zadowolenie z bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania

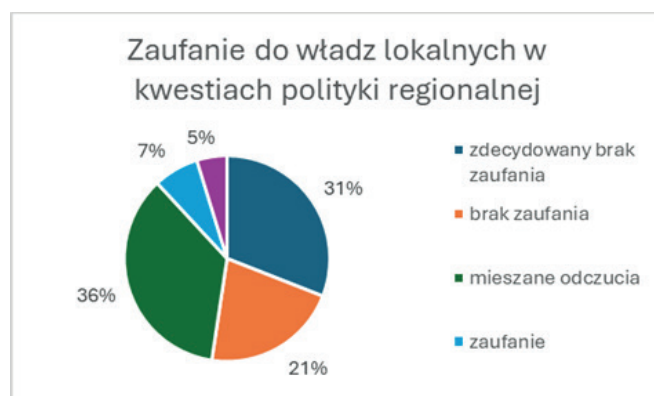
Działania władz lokalnych dotyczące bezpieczeństwa jako niezadowalające oceniło 2% badanych, a 5% wskazało niski poziom zadowolenia. Średnie zadowolenie zadeklarowało 43% respondentów. Odpowiedź „zadowolony” wybrało 33% badanych, natomiast 17% określiło swój poziom zadowolenia jako bardzo wysoki.

Rycina 13. Zadowolenie z dbałości władz lokalnych o bezpieczeństwo

4.7. Środowisko

Analiza danych dotyczących zaufania do władz lokalnych w obszarze polityki regionalnej wskazuje, że największa grupa badanych (ok. 37%) ocenia swoje zaufanie na poziomie średnim., 32% jest niezadowolonych, a 22% – mało zadowolonych. Jedynie 7% respondentów zadeklarowało zadowolenie, a 4% – duże zadowolenie. Wyniki te wskazują, że ogólny poziom zaufania społecznego do władz lokalnych jest umiarkowany, z przewagą postaw sceptycznych i neutralnych.

Rycina 14. Zaufanie do władz lokalnych w kwestiach polityki regionalnej

Wykres pokazuje, że większość respondentów wysoko ocenia tereny rekreacyjne i zielone w swoim miejscu zamieszkania – 45% jest bardzo zadowolonych, a 36% zadowolonych, podczas gdy niezadowolenie deklaruje jedynie 7% badanych.

Rycina 15. Zadolenie z terenów rekreacyjnych i zielonych w miejscu zamieszkania

Większość badanych ocenia czystość środowiska pozytywnie – 36% jest bardzo zadowolonych, a 29% zadowolonych, natomiast jedynie niewielki odsetek wyraża niezadowolenie (7% niezadowolonych i 5% bardzo niezadowolonych).

Rycina 16. Zadolenie z czystości środowiska

4.8. Zadolenie

Największa grupa badanych (45%) deklaruje raczej optymistyczne nastawienie i nadzieję na dobrą przyszłość, a tylko niewielki odsetek (5%) wskazuje na zdecydowany brak optymizmu.

Rycina 17. Poczucie optymizmu i nadziei na dobrą przyszłość

Największa grupa badanych (45%) deklaruje raczej optymistyczne nastawienie i nadzieję na dobrą przyszłość, a tylko niewielki odsetek (5%) wskazuje na zdecydowany brak optymizmu.

Rycina 18. Ogólne zadowolenie z życia

4.9. Wnioski

Analiza wyników ankiety wskazuje, że mieszkańcy gminy Redzikowo (miejscowości Swołowo) pozytywnie oceniają jakość życia w swojej miejscowości, choć istnieją obszary wymagające poprawy. Większość respondentów jest zadowolona z bezpieczeństwa, relacji społecznych oraz czystości środowiska, co świadczy o silnym poczuciu wspólnoty i trosce o lokalną przestrzeń. Pozytywnie oceniono także warunki życia materialnego oraz satysfakcję z pracy zawodowej. Z drugiej strony, wyniki ujawniły niskie zadowolenie z dostępu do usług medycznych i edukacyjnych, co wskazuje na potrzebę wzmocnienia lokalnej infrastruktury społecznej oraz poprawy dostępności podstawowych usług publicznych. Wysokie oceny terenów zielonych i rekreacyjnych potwierdzają, że mieszkańcy doceniają walory przyrodnicze i potencjał turystyczny Swołowa. Mieszkańcy prezentują wysoki poziom optymizmu i zadowolenia z życia, co stanowi podstawę do dalszego rozwoju społecznego i przestrzennego gminy. Uzyskane wyniki mogą stanowić cenne źródło informacji dla władz lokalnych, projektantów i urbanistów przy planowaniu działań na rzecz poprawy jakości życia oraz zrównoważonego rozwoju miejscowości.

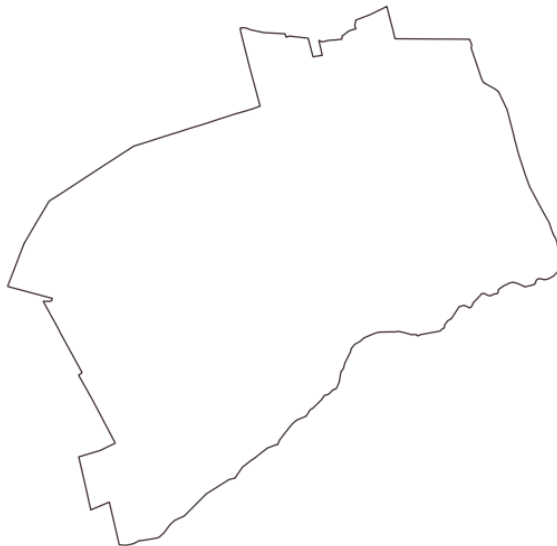
5. Przedstawienie koncepcji wypracowanych przez zespoły projektowe

5.1. Charakterystyka obszaru opracowania

Swołowo położone jest w zachodniej części województwa pomorskiego, ok. 15 km na północny zachód od Słupska. Wieś leży w granicach gminy Redzikowo, wchodzącej w granice powiatu słupskiego.

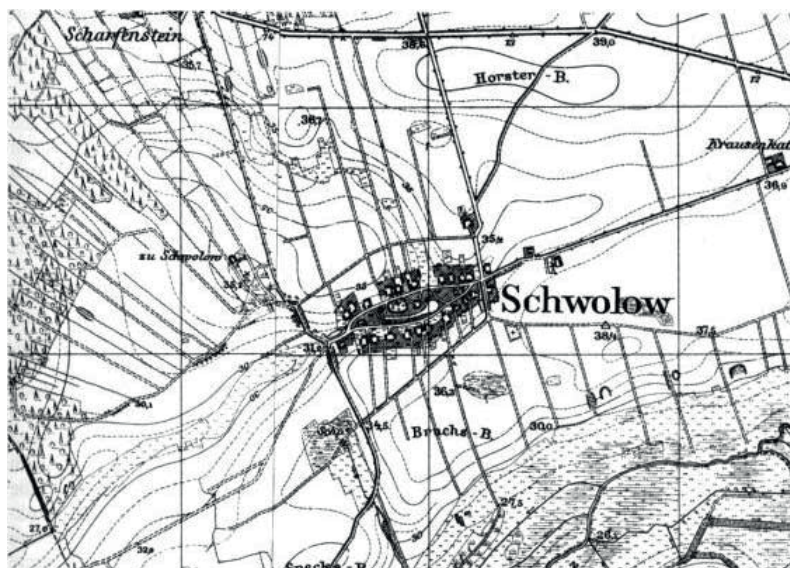

Rycina 19. Położenie Swołowa na tle województwa Pomorskiego

Rycina 20. Granice administracyjne Swołowa

Pierwsze wzmianki o wsi pojawiły się już na początku XIII wieku, kiedy została ona nadana Zakonowi Joannitów przez sławieńskiego księcia. W XIV wieku Swołowo znalazło się pod panowaniem szlachty pomorskiej i było przekazywane różnym rodom szlacheckim aż do początku XVII wieku, kiedy przechodzi ono pod Zarząd Dóbr Królewskich w Słupsku. Przez następne kilka wieków stosunki społeczne jak i prawne we wsi pozostały niezmiennie. Wieś miała charakter czynszowy i mieszkało w niej ok. 20 osób – wolny sołtys i 15 chłopów uprawiających duże gospodarstwa rolne (do 50 ha), 3 zagrodników oraz kowal. Po zniesieniu pańszczyzny w połowie XIX wieku zaczął się intensywny rozwój wsi i pod koniec stulecia we wsi mieszkało 499 osób, a liczba domostw zwiększyła się do 66. Po drugiej wojnie światowej ludność niemiecka została przymusowo wysiedlona na rzecz nowych osadników polskiego pochodzenia. Swołowo na przestrzeni wieków ciągle się rozwijało, zachowując przy tym swój charakter.

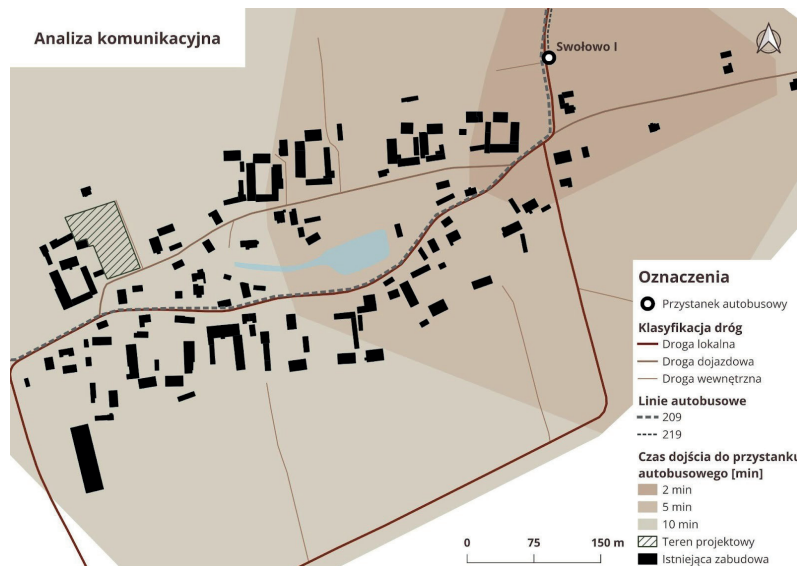

Rycina 21. Mapa Swołowa z okresu międzywojennego XX w. (za K. H. Pagel)

Wieś ma duże znaczenie krajobrazowe jak i historyczne, nie tylko dla gminy, ale także dla regionu. Swołowo jest stolicą "Krainy w Kratę" – miejscowości z dominującą zabudową szachulcową, charakterystyczną dla Pomorza Środkowego w XVIII wieku. Wieś jest "wizytówką" gminy ze względu na swój unikalny charakter architektoniczny i urbanistyczny, a także walory turystyczne.

Swołowo, na tle innych miejscowości, wyróżnia się dobrze zachowanym, tradycyjnym układem przestrzennym, charakterystycznym dla wsi owalnicowej. Centralną część miejscowości stanowi tzw. "nawsie", wokół którego rozmieszczone są zagrody czworoboczne. Niewielkie przekształcenia wsi na przestrzeni wieków sprawiły, że wieś zachowała swój historyczny charakter.

Do Swołowa prowadzi kilka dróg zbiorczych (powiatowe), lokalnych (powiatowe) i dojazdowych (gminne), które łączą wieś z sąsiednimi miejscowościami. Dzięki temu układowi komunikacja na poziomie lokalnym jest stosunkowo sprawna. Drogi klasy wyższej nie przechodzą przez miejscowość, co pozytywnie wpływa na niski poziom hałasu. Za publiczny transport zbiorowy odpowiada PKS Słupsk. Poprowadzone są dwie linie, 209, 219, które przejeżdżają przez wieś i zatrzymują się na przystanku Swołowo I.

Rycina 22. Analiza komunikacyjna wsi Swołowo

W Swołowie dominują rozległe pola uprawne oraz gospodarstwa o historycznie ukształtowanej strukturze. Przestrzeń zabudowana koncentruje się wokół centralnego placu i głównych dróg, natomiast obrzeża miejscowości zajmują tereny rolne i łąki klasy IV.

Ze względu na dobrze zachowaną zabudowę szachulcową zagrodową oraz owalny kształt wsi, Swołowo jest unikalną miejscowością. Zagrody numer 14, 5, 26, 6, 13 oraz dom mieszkalny nr 39 są objęte ochroną konserwatorską poprzez wpis do wojewódzkiego rejestru zabytków, a reszta zagrod została wpisana do ewidencji zabytków. Kamienna droga prowadząca przez serce wsi również znajduje się pod ochroną konserwatorską. Jednym z ważniejszych zabytków jest kościół p.w. Najświętszej Marii Panny, którego korzenie sięgają średniowiecza. Kościół, pomimo licznych przebudowań i renowacji, zachował swój charakter, tworząc unikalny punkt w krajobrazie Swołowa.

Nawsie, znajdujące się w centrum wsi, dawniej pełniło funkcje gospodarcze i społeczne. Było miejscem spotkań mieszkańców, drobnych targów, wypasu zwierząt, a także naturalnym „sercem” codziennego życia wsi. Dzięki dużej powierzchni i otwartemu charakterowi nawsie zapewniało dogodne warunki dla wiejskiej aktywności.

Całość składa się na unikatowy krajobraz kulturowy, w którym autentyczna, zachowana niemal w całości architektura zagrodowa wraz z historycznym nawsiem współgra z tradycyjnym, rolniczym otoczeniem.

Dużym problemem w Swołowie jest zdegradowana zabudowa. Mimo wysokiej wartości historycznej część budynków szachulcowych wymaga kosztownych prac konserwatorskich. Niewystarczające środki właścicieli oraz złożone procedury konserwatorskie często prowadzą do postępującej degradacji. Ponadto ścisła ochrona zabytków utrudnia wprowadzanie nowych funkcji, modernizację budynków czy dostosowanie infrastruktury technicznej. Prowadzi to do zahamowania rozwoju usług, przedsiębiorczości i zabudowy uzupełniającej.

Wieś, będąc stolicą „Krainy w Kratę” ma duży potencjał turystyczny, który jest systematycznie poszerzany. Przyczynia się to większych szans na uzyskanie środków do odnowy/odbudowy zniszczonych budynków zagrodowych. Nawsie, które na przestrzeni lat straciło swoją pierwotną funkcję, ma szansę na odzyskanie jej i stanie się ponownie centrum społecznym wsi.

5.2. Diagnoza i analiza problemowa

Swołowo charakteryzuje się historycznym układem, w którym dominuje zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa rozmieszczona wzdłuż głównych dróg. Funkcja rolnicza pozostaje bardzo wyraźna dzięki licznej zabudowie gospodarczej i produkcyjnej, ulokowanej zarówno w centrum, jak i na obrzeżach wsi. Nieliczne obiekty oświatowe i kulturalne pełnią rolę uzupełniającą i koncentrują się w centralnych partiach miejscowości. Układ komunikacyjny oparty na dwóch głównych drogach oraz sieci łączników odpowiada tradycyjnej strukturze ruralistycznej. W krajobrazie istotną rolę odgrywa zbiornik wodny oraz otwarte przestrzenie, nadające wsi harmonijny charakter.

Rycina 23. Analiza funkcjonalna wsi Swołowo

Infrastruktura w przestrzeni publicznej jest dość ograniczona. Znajdują się tu podstawowe elementy małej architektury, a ciągi komunikacyjne w większości zachowują tradycyjny przebieg wokół nawsia. Oświetlenie uliczne jest dyskretne i nie zakłóca historycznego krajobrazu. Miejsca parkingowe dla turystów zlokalizowano na obrzeżach układu, co minimalizuje ich negatywny wpływ na centralną część wsi. Przy większych wydarzeniach widoczne są jednak niedobory infrastrukturalne, zwłaszcza w zakresie miejsc postojowych i sanitariatów.

Estetycznie wieś wyróżnia się wyjątkowo harmonijnym krajobrazem kulturowym, którego podstawą jest zabudowa szachulcowa zachowana w dużej spójności. Zieleń jest zadbana i naturalnie komponuje się z otoczeniem, a przestrzeń pozbawiona jest nadmiernych ingerencji wizualnych. Nowoczesna, nieprzystająca do istniejącego krajobrazu zabudowa została oddalona od historycznej części wsi.

Rycina 24. Analiza terenów zieleni wsi Swołowo

Dostępność przestrzeni publicznej jest zróżnicowana. Dojazd samochodem nie jest skomplikowany, natomiast transport publiczny jest dość ograniczony, co utrudnia możliwość dojazdu osobom bez własnego środka transportu. W obrębie nawsia i głównych dróg warunki dla pieszych są dobre. Jednak historyczna kamienna droga stanowi wyzwanie dla osób starszych czy o ograniczonej mobilności. Dostępność informacyjna stoi na przyzwoitym poziomie, głównie dzięki tablicom muzealnym, jednak brakuje spójnego systemu informacji kierunkowej i turystycznej

Poza wcześniej wspomnianą degradacją zabytkowej zabudowy, Swołowa boryka się z szeregiem barier ograniczających jego dalszy rozwój. Problemem jest relatywnie słaba dostępność transportu publicznego, co utrudnia mobilność mieszkańców i ogranicza potencjał turystyczny poza sezonem. W szczycie sezonu pojawia się z kolei presja turystyczna, skutkująca okresowymi przeciążeniami infrastruktury oraz ryzykiem zakłócenia historycznego charakteru wsi. Dodatkową barierą jest ograniczona dostępność usług i infrastruktury towarzyszącej, co utrudnia rozwój działalności gospodarczej oraz inicjatyw społecznych. To wszystko prowadzi do widocznych zmian demograficznych – odpływu młodych oraz starzenia się populacji. Znacznie osłabia to lokalną aktywność i sprawia, że wieś staje się skansenem.

Analiza stanu przestrzennego i funkcjonalnego Swołowa wskazuje na konieczność podjęcia działań. Priorytetem jest zaludnienie wsi poprzez zachęcenie młodych do osiedlania się. Aby tego dokonać wymagana jest poprawa stanu technicznego części zabudowy szachulcowej, dróg lokalnych oraz przestrzeni publicznych, które powinny zostać uporządkowane i lepiej dostosowane do ruchu pieszego i turystycznego. Niezbędne jest także zwiększenie dostępności infrastruktury usługowej i społecznej poprzez rozszerzenie oferty transportu publicznego, poprawa oznakowania muzealnego oraz zwiększenie liczby obiektów małej architektury. Ochrony wymagają zabytki jak i krajobraz wsi – w szczególności układ owalnicy, historyczne zagrody, charakterystyczna zabudowa szachulcowa oraz otwarty, rolniczy krajobraz. Dbalność o te elementy jest niezbędna do zachowania unikalnego charakteru Swołowa, jego atrakcyjności turystycznej oraz lokalnej tożsamości. Wymaga tego również ochrona ciągłości kulturowej i dalsze wzmocnienie wizerunku „stolicy Krainy w Kratę”.

5.3. Założenia projektowe

Cele projektowe wynikające z diagnozy koncentrują się na zachowaniu i wzmocnieniu Swołowa jako żywej, zamieszkałej wsi o silnej tożsamości kulturowej. Najważniejszym założeniem jest utrzymanie autentycznego charakteru miejscowości, w której codzienność mieszkańców, lokalne tradycje oraz obecna zabudowa tworzą jej unikalną wartość. Projekt nie ma zmieniać Swołowa w „martwy” skansen, lecz wspierać jego naturalny rozwój — dodając nowe funkcje tak, aby wzmocniały istniejące atuty, a nie je zastępowały. Dzięki temu wieś zachowa swoją duszę, a jednocześnie stanie się bardziej odporna na negatywne zjawiska, takie jak wyludnianie czy stagnacja.

Wprowadzenie funkcji akademickiej ma pełnić rolę naturalnego, wzmocniającego organizmu, który ożywi miejscowość, ale nie naruszy jej charakteru. Obecność studentów i kadry naukowej ma pobudzić lokalne życie społeczne, zwiększyć dynamikę wsi oraz wesprzeć rozwój małych usług i inicjatyw. Jednocześnie projekt zakłada pełny szacunek dla lokalnego dziedzictwa i potrzeb mieszkańców, aby nowa funkcja była wprowadzona harmonijnie i w sposób zapewniający korzyści wszystkim użytkownikom.

Nowy budynek instytutu i jego otoczenie mają wspierać edukację oraz badania w zakresie biologii i nauk przyrodniczych. Przewidziane jest tworzenie laboratoriów, przestrzeni do pracy terenowej oraz miejsc przeznaczonych do zajęć dla studentów, młodzieży szkolnej i osób zainteresowanych przyrodą regionu. Instytut ma być miejscem otwartym, stanowiącym źródło wiedzy i aktywności dla studentów, mieszkańców oraz odwiedzających turystów edukacyjnych.

Projekt kładzie duży nacisk na poprawę jakości przestrzeni publicznych w Swołowie. Szczególnie ważne jest podkreślenie estetyki i funkcjonalności terenów wspólnych — nawsia, ciągów pieszych i miejsc rekreacyjnych. Dzięki temu przestrzeń stanie się bardziej przyjazna i dostępna, sprzyjając spotkaniom, integracji oraz różnym formom aktywności mieszkańców i studentów. Planowane są strefy biesiadne, miejsca rekreacji, przestrzenie do gier, siłownia plenerowa czy scena rozkładana, które mają wzmocniać życie społeczne i kulturę wsi.

Istotnym celem jest również poprawa dostępności komunikacyjnej i infrastrukturalnej miejscowości. Wprowadzenie funkcji akademickiej stwarza realną możliwość rozwoju infrastruktury transportowej i technicznej

— zwiększenia liczby kursów autobusowych, poprawienia połączenia ze Słupskiem, doprowadzenia szybkiego internetu światłowodowego oraz modernizacji niezbędnych sieci. Działania te są korzystne zarówno dla instytutu, jak i dla mieszkańców, ponieważ ułatwiają codzienne funkcjonowanie i podnoszą jakość życia w regionie.

Włączenie mieszkańców w życie nowej przestrzeni jest jednym z kluczowych założeń. Część pomieszczeń uczelni — sala spotkań, sala ćwiczeń czy przestrzeń ekspozycyjna — będzie dostępna dla społeczności lokalnej. Umożliwi to organizowanie spotkań klubu seniora, warsztatów, zajęć ruchowych, wydarzeń sołectkich, inicjatyw kulturalnych oraz rodzinnych uroczystości. Dzięki temu instytut stanie się nie tylko miejscem pracy i nauki, ale także lokalnym centrum aktywności społecznej.

Projekt zakłada również wyraźne korzyści dla wszystkich interesariuszy. Mieszkańcy zyskają dostęp do zajęć edukacyjnych prowadzonych przez studentów, takich jak obsługa komputera, korzystanie z usług cyfrowych czy podstawy bezpiecznych płatności internetowych. Będą mieli możliwość korzystania z przestrzeni uczelnianych oraz lepszą infrastrukturę techniczną i komunikacyjną. Studenci natomiast zyskają możliwość łączenia teorii z praktyką, współpracy z mieszkańcami oraz rozwijania kompetencji społecznych i zawodowych poprzez pracę w realnym środowisku. Dla wielu z nich taka bliska integracja z regionem może stać się impulsem do pozostania na Pomorzu po ukończeniu studiów.

Gmina dzięki projektowi wzmocni atrakcyjność Swołowa, pokazując jego potencjał jako miejsca nowoczesnego, otwartego i innowacyjnego, które rozwija się w harmonii z tradycją. Korzyści odniosą także lokalne firmy i wytwórcy, ponieważ zwiększony ruch studencki i akademicki podniesie popyt na lokalne produkty i usługi — od gastronomii, przez sklepy, po agroturystykę i wyroby regionalne takie jak sery, przetwory czy ceramika.

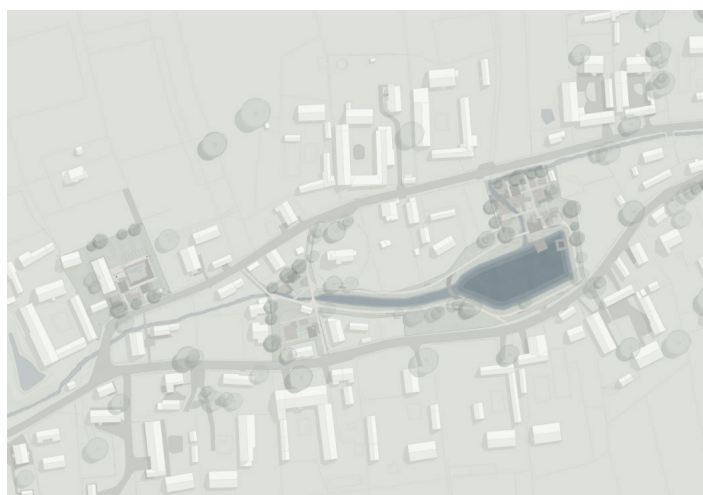
5.4. Opis projektu

A. Koncepcja zagospodarowania terenu

Projektowany Instytut Biologii Uniwersytetu Pomorskiego zlokalizowano na działce odpowiadającej historycznej **Zagrodzie nr 12 w Swołowie**, w bezpośrednim sąsiedztwie **Zagrody nr 13**. Działka ma powierzchnię **3170,39 m²** (czyli **31,70 arów**) i znajduje się w zachodniej części wsi, w bliskiej odległości od obszaru o funkcjach muzealnych. Lokalizacja umożliwi powiązanie nowej funkcji akademickiej z historycznym krajobrazem kulturowym, a jednocześnie zapewnia odpowiednią przestrzeń dla projektowanych funkcji dydaktycznych i rekreacyjnych.

Na działce przewidziano **dwa miejsca parkingowe dla osób z niepełnosprawnościami** oraz **zieleń urządzoną** dopasowaną do wiejskiego kontekstu. Centralnym elementem zagospodarowania jest **zbiornik retencyjny**, pełniący podwójną funkcję — na co dzień stanowiący **plac studencki/atrium**, a podczas intensywnych opadów przejmujący rolę retencyjną. Na terenie działki zaprojektowano również **wiatę śmietnikową** od strony drogi oraz układ komunikacji pieszej zgodny z planem zagospodarowania.

Główne wejście do budynku znajduje się od strony zachodniej, natomiast wyjście ewakuacyjne z poziomu -1 umieszczono po stronie wschodniej działki.

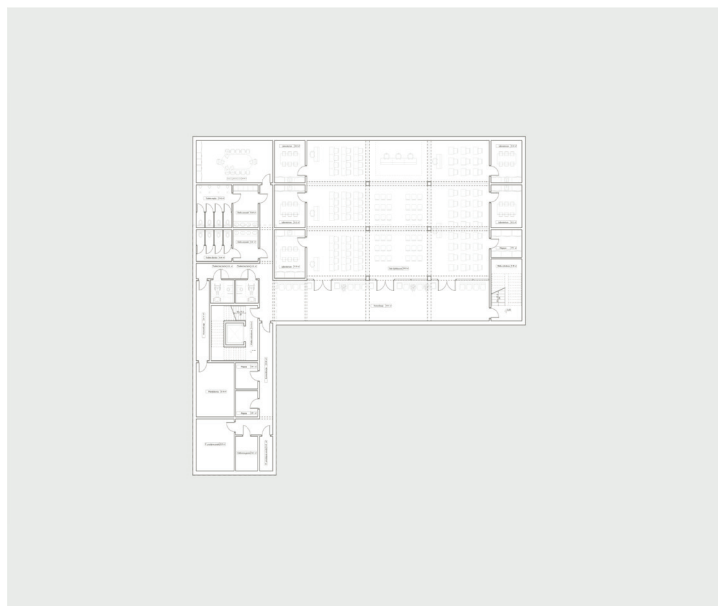
Rycina 25. Projekt Zagospodarowania Terenu nawsia i oraz terenu projektowego

B. Forma architektoniczna i kształt budynku

Projektowany budynek ma powierzchnię zabudowy **242,97 m²**, co odpowiada skali historycznych zagród Swołowa. Forma obiektu nawiązuje do tradycyjnej zabudowy poprzez interpretację **szachulca** w postaci modularnych podziałów elewacji, wykonanych jednak w nowoczesny sposób i z użyciem współczesnych technologii. Nadziemna część budynku pełni funkcję **symboliczną** – jej zadaniem jest wpisać się w krajobraz wsi i wizualnie współgrać z otoczeniem.

Zasadnicza część programu funkcjonalnego - laboratoria, sale dydaktyczne i zaplecza - została umieszczona na **kondygnacji podziemnej (-1)**, co minimalizuje wpływ obiektu na krajobraz kulturowy.

Budynek posiada **dach dwuspadowy** pokryty blachą, z okapami wysuniętymi na **60 cm** oraz powiększonym zadaszeniem w strefie wejściowej (około **150 cm**). Elewacje łączą **drewno z blachą** na fragmentach szczytowych, tworząc spójną, lekką i czytelną formę.

Rycina 26. Rzut poziomu -1

Rycina 27. Rzut poziomu 0

C. Funkcje w budynku

Projektowany budynek Instytutu Biologii Uniwersytetu Pomorskiego w Swołowie został zaprojektowany tak, aby służyć zarówno studentom, jak i mieszkańcom wsi, zapewniając przestrzeń dydaktyczną, laboratoryjną i społeczną. Na **poziomie parteru** znajduje się przede wszystkim **wielofunkcyjna sala**, dostępna zarówno dla studentów, jak i dla społeczności lokalnej. Poza nią zaplanowano **ciągi komunikacyjne**, **pomieszczenia biurowe**, a także **pomieszczenia socjalne dla kadry** oraz dwie **łazienki dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych**. W tej części budynku przewidziano również połączenie komunikacyjne z **poziomem -1**, gdzie znajdują się główne sale dydaktyczne i laboratoria.

Na **poziomie podziemnym (-1)** zlokalizowano **trzon funkcjonalny budynku**: przyłącza techniczne, dwie łazienki dla osób niepełnosprawnych oraz osobne łazienki damskie i męskie (każda wyposażona w cztery miski ustępowe, a dodatkowo w męskiej części cztery pisuary). Zaplanowano **magazyn**, **pięć sal laboratoryjnych** przeznaczonych do zajęć w małych grupach sześciuosobowych oraz **ciąg komunikacyjny pełniący funkcję miejsca spotkań**, z wydzielonymi miejscami do przechowywania rzeczy i szafkami dla studentów. Szafki znajdują się również w strefie wejściowej na parterze. Największą salą jest **sala dydaktyczna**, którą dzięki przesuwным ścianom można podzielić na **trzy lub dziewięć mniejszych części**, co pozwala na elastyczne dostosowanie przestrzeni do potrzeb dydaktycznych i liczby uczestników zajęć. Cały budynek zaprojektowano tak, aby mógł pomieścić około **100 studentów**.

Przestrzeń wystawiennicza została przewidziana zarówno **na poziomie parteru**, w strefie wejściowej, jak i w okresie letnim **na zewnątrz**, zbiorniku retencyjnym, który pełni funkcję **placu studenckiego**. Atrium to stanowi forum akademickie i miejsce spotkań, z wydzielonymi strefami z ławkami i zielenią urządzoną. Dzięki zastosowaniu **świetlików** przestrzeń podziemna, w tym wielka sala dydaktyczna i ciągi komunikacyjne, są doświetlone naturalnym światłem, a specjalne przesuwne rolety pozwalają ograniczyć sztuczne światło nocne, co chroni lokalną faunę przed zanieczyszczeniem świetlnym.

Dodatkowo w otoczeniu budynku przewidziano miejsca rekreacyjne dla studentów i mieszkańców, m.in. **strefę z ping-pongiem** oraz wydzielone przestrzenie na Nawsiu, które sprzyjają integracji i spędzaniu czasu na świeżym powietrzu. Tak zaprojektowane otoczenie łączy funkcje dydaktyczne, rekreacyjne i społeczne w spójny system przestrzenny.

D. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań

Budynek Instytutu Biologii wpisuje się w krajobraz kulturowy Swołowa i harmonizuje z istniejącą zabudową. Jego forma stanowi **domknięcie historycznej Zagrody nr 12**, zastępując dawną szopę i stodołę, które z powodu złego stanu technicznego zostały rozebrane. Przyjęte rozwiązania architektoniczne, takie jak nawiązanie do **szachulcowej zabudowy w nowoczesnej interpretacji**, pozwalają wprowadzić nowy obiekt w sposób subtelny i respektujący tradycyjny charakter wsi.

Projekt rozwiązuje również istotne problemy przestrzenne i społeczne. Tworzy nowe funkcje dydaktyczne dla wydziału biologii, zapewnia miejsce spotkań dla studentów oraz mieszkańców, wzbogaca ofertę rekreacyjną i społeczną wsi, a także ożywia przestrzeń publiczną. Dzięki połączeniu funkcji akademickich, edukacyjnych i rekreacyjnych budynek staje się miejscem integracji, nauki i kontaktu ze środowiskiem, wprowadzając nowe możliwości dla społeczności lokalnej i studentów, a jednocześnie chroniąc tradycyjny charakter Swołowa.

6. Podsumowanie

Projekt Instytutu Biologii Uniwersytetu Pomorskiego w Swołowie został opracowany w celu wprowadzenia nowoczesnej funkcji edukacyjnej w historyczny krajobraz wsi, przy zachowaniu jej tradycyjnego charakteru i unikalnej zabudowy szachulcowej. Budynek został zlokalizowany na działce historycznej Zagrody nr 12, w bezpośrednim sąsiedztwie Zagrody nr 13, co pozwala na harmonijne powiązanie nowej funkcji akademickiej z krajobrazem kulturowym Swołowa. Powierzchnia działki wynosi 3170,39 m² i obejmuje zarówno część zabudowaną, jak i tereny rekreacyjne oraz zielone, zgodnie z lokalnym kontekstem. Centralnym elementem zagospodarowania jest zbiornik retencyjny pełniący równocześnie funkcję placu studenckiego i forum akademickiego, z wydzielonymi strefami wypoczynku, zielenią urządzoną oraz ławkami. Dodatkowo przewidziano miejsca rekreacyjne, takie jak strefa do gry w ping-pong, oraz przestrzenie integracyjne na Nawsiu, które sprzyjają kontaktom społecznym i aktywnemu spędzaniu czasu.

Budynek został zaprojektowany w taki sposób, aby jego forma wpisywała się w tradycyjną zabudowę Swołowa, a jednocześnie odpowiadała nowoczesnym potrzebom dydaktycznym i technologicznym. Nadziemna część budynku pełni funkcję symboliczną i wizualną, harmonizując z otoczeniem, natomiast zasadnicza część programu funkcjonalnego, obejmująca laboratoria, sale dydaktyczne i zaplecza, została ulokowana na kondygnacji podziemnej (-1), co minimalizuje ingerencję w historyczny krajobraz. Budynek posiada dach dwuspadowy z okapami oraz elewacje łączące drewno i blachę, tworząc spójną i czytelną formę, nawiązującą do lokalnej tradycji szachulcowej w nowoczesnej interpretacji.

Wewnątrz budynku przewidziano funkcje zarówno dla studentów, jak i mieszkańców. Na poziomie parteru znajduje się wielofunkcyjna sala dostępna dla wszystkich użytkowników, pomieszczenia biurowe, socjalne oraz łazienki dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych. Poziom podziemny obejmuje główne sale dydaktyczne, pięć laboratoriów przeznaczonych do zajęć w małych grupach, magazyn, łazienki oraz trzon komunikacyjny pełniący również funkcję miejsca spotkań z wydzielonymi szafkami dla studentów. Największa sala dydaktyczna została zaprojektowana z możliwością elastycznego podziału na mniejsze części dzięki zastosowaniu przesuwanych ścian, co pozwala dostosować przestrzeń do liczby uczestników zajęć. Budynek jest przystosowany do przyjęcia około 100 studentów, a przestrzeń wystawiennicza została zaplanowana zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz, w okresie letnim wykorzystując atrium i zbiornik retencyjny. Świetliki zapewniają doświetlenie przestrzeni podziemnych, a przesuwne rolety ograniczają nocne zanieczyszczenie światłem, chroniąc lokalną faunę.

Projekt zakłada również integrację mieszkańców w życie nowej przestrzeni poprzez dostęp do sal spotkań, przestrzeni edukacyjnych i wystawienniczych, co umożliwi organizowanie warsztatów, zajęć ruchowych, wydarzeń kulturalnych i inicjatyw lokalnych. Wprowadzenie funkcji akademickiej ma na celu ożywienie społeczności Swołowa, wzmacniając lokalne życie społeczne, edukację i przedsiębiorczość, a jednocześnie chroniąc tradycyjny charakter wsi. Rozwiązania infrastrukturalne, takie jak poprawa komunikacji, szybki Internet i modernizacja sieci technicznych, przynoszą korzyści zarówno studentom, jak i mieszkańcom. W efekcie projekt w naturalny sposób łączy funkcje dydaktyczne, społeczne i rekreacyjne, tworząc spójny system przestrzenny, który wzmacnia lokalną tożsamość, wspiera rozwój edukacyjny oraz sprzyja integracji społecznej, a jednocześnie zachowuje historyczny charakter i estetykę Swołowa.

Dodatkowo przewidziano możliwość przyszłej rozbudowy i adaptacji Zagrody nr 13, znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie. Zagroda nr 13, jako obiekt prostokątny składający się z czterech budynków, daje potencjał do wprowadzenia funkcji uzupełniających, takich jak akademiki, sale wykładowe, stołówki oraz przestrzenie wspólne dla studentów. W przypadku rozwoju programu edukacyjnego lub zwiększonego zainteresowania projektem, część lub wszystkie budynki Zagrody 13 mogą zostać zaadaptowane na miejsca noclegowe dla studentów oraz gości z programów międzynarodowych, np. Erasmus, zapewniając pełną funkcjonalność obiektu akademickiego. W ten sposób powstałby kompleks edukacyjno-rekreacyjny, który nie tylko wzbogaca ofertę dydaktyczną i integracyjną wsi, lecz także stwarza możliwość przyciągnięcia nowych użytkowników, zwiększając dynamikę lokalnej społeczności i rozwój turystyki edukacyjnej.

Dzięki takiemu podejściu projekt łączy szacunek dla dziedzictwa kulturowego z potrzebami współczesnej edukacji i życia społecznego. Integracja mieszkańców i studentów, rozbudowa infrastruktury edukacyjnej oraz tworzenie nowych przestrzeni rekreacyjnych pozwala na stworzenie trwałego i funkcjonalnego centrum akademickiego w historycznej wsi. Jednocześnie zachowanie autentycznego układu i charakteru zabudowy szachulcowej zapewnia ochronę tożsamości kulturowej Swołowa, umożliwiając rozwój w harmonii z tradycją

i środowiskiem naturalnym. Projekt tworzy ramy dla przyszłych działań rozwojowych, które mogą zwiększyć atrakcyjność wsi jako miejsca edukacji, turystyki oraz życia społecznego, jednocześnie wspierając lokalną gospodarkę i wzmacniając społeczność mieszkańców.

7. Załączniki

Rycina 1. Zadowolenie z materialnych warunków życia

Rycina 2. Zadowolenie z wykonywanej pracy

Rycina 3. Zadowolenie z obecnego stanu zdrowia

Rycina 4. Zadowolenie z dostępu do służby zdrowia, usług medycznych w miejscu zamieszkania

Rycina 5. Zadowolenie z dostępu do edukacji w miejscu zamieszkania

Rycina 6. zadowolenie z jakości edukacji w miejscu zamieszkania

Rycina 7. Zadowolenie z możliwości spędzania czasu wolnego- dostępność miejsc wypoczynku i rekreacji

Rycina 8. Zadowolenie z ilości wolnego czasu

Rycina 9. Zadowolenie z możliwości uzyskania wsparcia ze strony innych osób

Rycina 10. Zadowolenie z ilości kontaktów społecznych

Rycina 11. Zadowolenie z relacji społecznych, bliskości innych ludzi

Rycina 12. Zadowolenie z bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania

Rycina 13. Zadowolenie z dbałości władz lokalnych o bezpieczeństwo

Rycina 14. Zaufanie do władz lokalnych w kwestiach polityki regionalne

Rycina 15. Zadowolenie z terenów rekreacyjnych i zielonych w miejscu zamieszkania

Rycina 16. Zadowolenie z czystości środowiska

Rycina 17. Poczucie optymizmu i nadziei na dobrą przyszłość

Rycina 18. Ogólne zadowolenie z życia

Rycina 19. Położenie Swołowa na tle województwa Pomorskiego

Rycina 20. Granice administracyjne Swołowa

Rycina 21. Mapa Swołowa z okresu międzywojennego XX w. (za K. H. Pagel)

Rycina 22. Analiza komunikacyjna wsi Swołowo

Rycina 23. Analiza funkcjonalna wsi Swołowo

Rycina 24. Analiza terenów zieleni wsi Swołowo

Rycina 25. Projekt Zagospodarowania Terenu nawsia i terenu projektowego

Rycina 26. Rzut poziomą -1

Rycina 27. Rzut poziomą 0

Spis tabel:

Tabela 1. Charakterystyka grupy badanej

Plansze:

Plansza 1. (oryginał - format B1, pomniejszony), góra-lewo

Plansza 2. (oryginał - format B1, pomniejszony), góra-prawo

Plansza 3. (oryginał - format B1, pomniejszony), dół-lewo

Plansza 4. (oryginał - format B1, pomniejszony), dół-prawo

Plansze połączone (pomniejszone)

Formosowa Akademia Planowania Przestrzeni Publicznej | Projekt architektoniczno-urbanistyczny | 2022/2026 | PJ | Bernat Kasper, PJ | Krzysztof Doruch, US | Sławomir Niś, ASP | Jakubowicz Marta, OLKAND | Annetta Motta

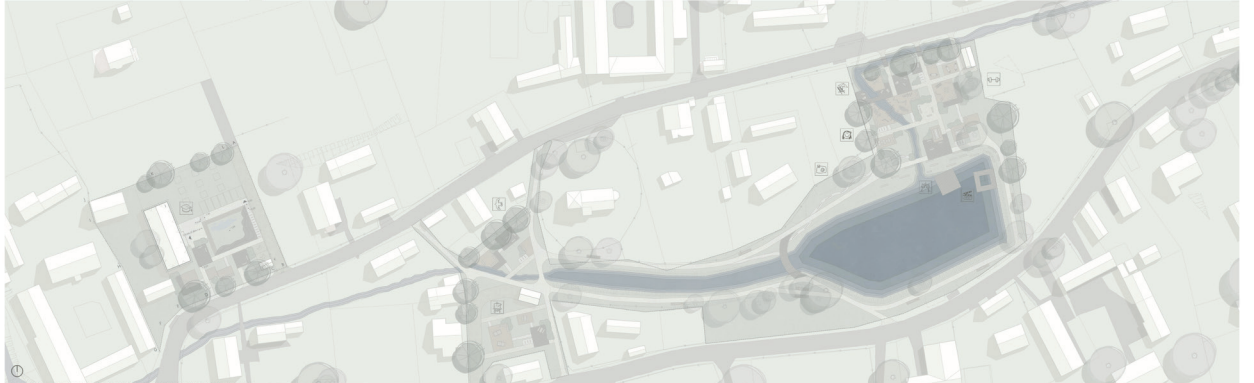
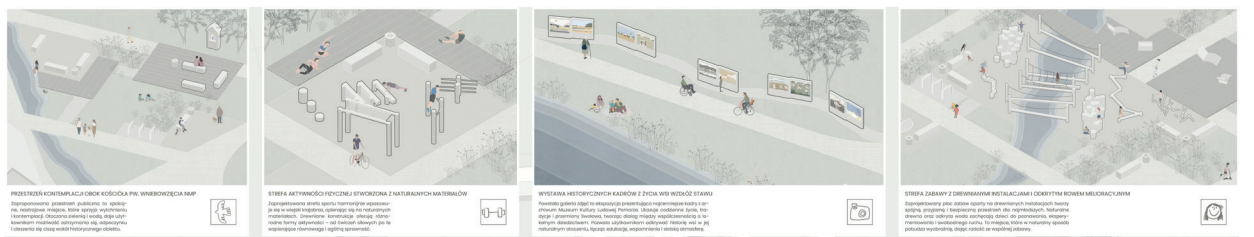
zakorzenieni

Projekt przedstawia koncepcję rozwoju terenu w kierunku urbanistycznym, historycznym i kulturalnym. Wskazuje na potencjał i możliwości rozwoju, które należy wyzyskać, integrując je z otoczeniem i z poszanowaniem wartości historycznych. Wskazuje na kierunki rozwoju, które należy wyzyskać, integrując je z otoczeniem i z poszanowaniem wartości historycznych. Wskazuje na kierunki rozwoju, które należy wyzyskać, integrując je z otoczeniem i z poszanowaniem wartości historycznych.

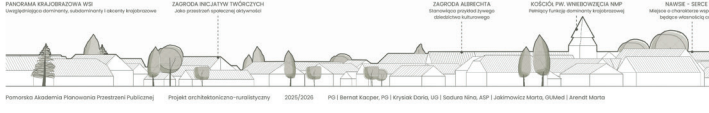
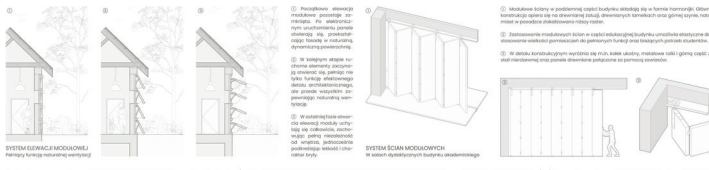
LOKALIZACJA W SKALI POWIATU
LOKALIZACJA W SKALI MIASTA

PROJEKTOWANE GRUPY KONTAKTOWE
PROJEKTOWANE GRUPY FUNKCYJNE
WYKRES SUŁYPOWY POPULACJI W OKRESIE PRZESTRZENI LAT
SUŁYPOWA W OKRESIE PRZESTRZENI LAT
SUŁYPOWA W OKRESIE PRZESTRZENI LAT

Formosowa Akademia Planowania Przestrzeni Publicznej | Projekt architektoniczno-urbanistyczny | 2022/2026 | PJ | Bernat Kasper, PJ | Krzysztof Doruch, US | Sławomir Niś, ASP | Jakubowicz Marta, OLKAND | Annetta Motta

Formosus Akademia Planowania Przestrzeni Publicznej Projekt architektoniczno-urbanistyczny 2021/2026 PS | Bernat Kasper, PS | Krzysztof Dąbik, US | Sławomir Niño, ASP | Jolanta Kowalska, Mikołaj Okład | Annetta Mors

TOŻSAMOŚĆ MIEJSCA
Kształtowanie otoczenia i wydzielenie przestrzeni publicznej, która ma być miejscem spotkań i relaksacji. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

WŁASNOŚĆ MATERIAŁY
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

POSIADANE KRAJOBRAZU
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

ŚWIATŁO KONTROLOWANE
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

STREFA TECHNICZNA
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

MALA ARCHITEKTURA
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

WŁASNOŚĆ MATERIAŁY
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

POSIADANE KRAJOBRAZU
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

ŚWIATŁO KONTROLOWANE
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

STRATEGIA PRZYJAZNOŚCI SPOKOJOWI
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

WŁASNOŚĆ MATERIAŁY
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

POSIADANE KRAJOBRAZU
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

ŚWIATŁO KONTROLOWANE
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

POKRYCIE DACHOWE
Dachy pokryte dachówką ceramiczną, która ma być miejscem spotkań i relaksacji. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

WŁASNOŚĆ MATERIAŁY
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

POSIADANE KRAJOBRAZU
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

ŚWIATŁO KONTROLOWANE
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

WŁASNOŚĆ MATERIAŁY
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

POSIADANE KRAJOBRAZU
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

ŚWIATŁO KONTROLOWANE
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

WIDOK ARCHYTEKTONICZNY ZAGRODZI NR 12 ZAŁĄCZONY NA PRZESTRZEŃ AKADEMICKĄ
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

WŁASNOŚĆ MATERIAŁY
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

POSIADANE KRAJOBRAZU
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

ŚWIATŁO KONTROLOWANE
Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia. Wzrost poziomu życia i jakości otoczenia.

Formosus Akademia Planowania Przestrzeni Publicznej Projekt architektoniczno-urbanistyczny 2021/2026 PS | Bernat Kasper, PS | Krzysztof Dąbik, US | Sławomir Niño, ASP | Jolanta Kowalska, Mikołaj Okład | Annetta Mors

